

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK V.

4. 18.

СУБОТА, 3. МАРТА 1923.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MARCH 3rd, 1923.

No. 18.

VOL. V.

РУРСЬКИЙ БАСЕЙН ПІД ОКУПАЦІЄЮ ФРАНЦІЗ.

Дальші насильства французських окупантів над німецьким населенням.

ЕССЕН, 1. марта. — Вся німецька поліція в Бохумі і Герне, арештована вчора окупаційними військами, зістала вивезена зі своїх міст.

Французи заняли також вчора поліційні сташі в Реклінггаузені і арештували двох урядників. Оповіднено, що німецька поліція в Реклінггаузені буде розпущена.

В Бохумі Французи зробили наїзд на засідання директорату фабрики машин Балке і арештували 16 урядників, включаючи головного управителя. Робітники сейчас вийшли на страйк, домагаючися освободження арештованих.

В Діссельдорфі Французи забрали весь тютюн, цигарети і інші засоби двох великих фабрик, коли директори не хотіли заплатити акцизи окупаційним властям, замість німецькому правительству. Від одної з цих фірм зажадано 350 мільйонів марок акцизи. Обидві фабрики замкнено.

Бурмістр Оффенбургу арештований.

КЕЛЬ, Німеччина, 28. лютого. — Сьогодні арештовано за непослух французьким військовим розпорядкам шефа бурмістра Оффенбургу і голову оффенбурської іппенвайрської жандармерії, Голлера. Його буде судити військовий суд в Маєнсі.

Французи розпустили жандармерію в Оффенбургу і Аппенвайрсі і багато жандарми вже вийшли з окупованої території. Проти вихавших Французи виставили обвинувачення.

Розоружили насильно німецьку поліцію в Бохумі.

ДИССЕЛЬДОРФ, 28. лютого. — Наспівша тут депеша доносить, що французькі війська увійшли насильно до казарен німецької поліції в Бохумі і розоружили всіх поліційників.

Французи забирають моторові вози.

ДИССЕЛЬДОРФ, 28. лютого. — Французи забирають в своє posiadання всі моторові вози, які їм попадуть під руки. Сьогодні вони зарекувірували 250 моторових возів і звели їх до Діссельдорфу. Всі вози, які приїдуть до Рурщини з неокупованої території, сейчас рекувіруються.

Кара смерті за саботаж на залізничних.

КОБЛЕНЦ, 1. марта. — Міжадіантська надренська висока комісія видала вчора дві постанови, на підставі котрих накладається кара смерті за саботаж на залізничні, який міг би спричинити втрату людського життя, а також значно збільшається кара за інші переступства.

Французи мають цілий правий берег Рену.

БЕРЛІН, 28. лютого. — Берлінська преса пише, що з заняттям місцевості Кавб, Льорх і Кенігсвінтер цілий правий берег Рену, від Раствелю до голандської границі, нахотиться в руках заграничних окупаційних військ.

Аліантська комісія не впускає Караа Радека до Рурського басейну.

ЕССЕН, 28. лютого. — Доносить з німецьких жерел, що міжадіантська висока комісія в Кобленці заборонила визначному російському комуністови Карлови Радекови вступ на окуповану територію. Бельгійці захопили в Діссельдорфу 160 мільйонів марок, яка то сума, як вони кажуть, була призначена на фонд для страйкерів.

В Купферде Французи захопили 260 мільйонів марок.

Французи прогнали знова 49 Німців.

КОБЛЕНЦ, 26. лютого. — Надренська висока комісія видала приказ прогнати негайно 49 Німців, почавши від бурмістра до тесляв, через їх вороже ставовище до окупації.

Іх родинам дано чотири дні, в яких вони мають опустити Надренщину.

Комісія заборонила також на окупованій території дальші берлінські і монахійські газети.

Бельгійці покликають до Рурщини страйколомів.

БРУКСЕЛЯ, 28. лютого. — Бельгійські військові власті зарекувірували телефонічний і телеграфічний матеріял і покликали залізничників і телеграфістів до служби в Надренщині і Рурщині.

Оповіднено, що вислани до окупованої території робітники будуть доставати екстра платню.

Заборонили продавати газету.

КОЛЬОНІЯ, 28. лютого. — Аліантська надренська комісія заборонила продавати через три місяці на окупованій території німецьку газету "Франкфуртер Цайтунг".

Допускають вуголь в неокуповану Німеччину.

ЕССЕН, 1. марта. — Французи і Бельгійці знесли нині троха загороду довкола Рурщини і дозволили на висланя вугля з окупованих околиць до Німеччини.

Чорні війська в Рурським басейні.

ЛОНДОН, 27. лютого. — Депеша Райтера з Кольонії каже, що чорні війська мають тепер в своїх руках ресорт Кенігсвінтер, який лежить між Кольонією і Кобленцом, а який Французи заняли минувшої неділі.

ДИССЕЛЬДОРФ, 24. лютого. — Вчора прибув до Кобленцу полк африканських військ, щоби заняти місце 165 полку французької піхоти.

Кілька відділів чорного війська, які приналежать до 7 полку колоніальних військ, обсадили вчора місцевости Верден, Вельберт і Купферде.

ВІДЕНЬ, 24. лютого. —

До Інсбрука прибуло вчора п'ятьдесят чеських майнерів, зарекувіруваних Французами до роботи в Рурщині. Тирольські залізничники відказалися взяти дальше Чехів і відіняли від поїзду два вагони з тими страйколомимами. Чехи звернулись до місцевих властей, які порадили їм улатися до віденського правительства.

ФРАНЦУЗИ МАЮТЬ ЗВЕРНУТИ ЗАБРАНІ ГРОШІ.

БЕРЛІН, 25. лютого. — Оповіднено тут вчора по полудни, що коло Генглей французьке військо сконфіскувало на пошпіннім потягу Берлін—Кольонія 12 біліонів в марках і планках, які належали до німецького державного банку.

Генглей лежить около 30 миль на північний схід від Діссельдорфу і сім миль просто на полудне від Дортмунду, на краю Рурської окупованої території.

ЛОНДОН, 28. лютого. — Оповіднено тут вчора, що Французи згодилися віддати ту часть німецьких грошей, захоплених в Кольонії минувшої суботи, яка була призначена на виплату британським військам.

Кольонський кореспондент "Таймса" доносить, що британські власті ршучо домагалися звороту грошей, призначених для армії.

20 людей згинуло в залізничній катастрофі.

КОЛЬОНІЯ, 27. лютого. — Доносить, що в залізничній катастрофі в Дірені згинуло 20 осіб. Випадок стався наслідком того, що один потяг спрямовано на неправильний тор.

КОНГРЕС ЧЕСЬКОГО КОМУНІСТИЧНОГО ПАРТІИ.

ПРАГА, 20. лютого. — Нині розпочалися наради першого конгресу Комуністичної Партії Чехословаччини.

Нарадами проводить провідник комуністичного руху в Чехословаччині, Муна.

Італійські послы відкликани.

РИМ, 19. лютого. — Ходить чутка, що Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу зазивав комуністичних послів до італійського парламенту, щоби вони протягом місяця зложили свої посольські мандати. Комуністична фракція в італійським парламенті числить 16 послів. Італійське правительство сконфіскувало фонди Комуністичної Партії Італії на суму около 500.000 лірів.

ЛИТОВЦІ ЗІРВАЛИ ПЕРЕМИР'Я З ПОЛЯКАМИ.

ВАРШАВА, 28. лютого. — Донесення з неутральной полоси кажуть, що Литовці зірвали перемир'я, заклочене між польськими локальними властями і представниками литовських військ.

Литовські відділи почали знова нападати на польську поліцію і увійшли на територію, признану для Польщі.

Польща відкидає посередництво Совітської Росії.

ВАРШАВА, 26. лютого. — Польща ршила відкинути пропозицію Совітської Росії щодо посередництва між Польщею і Литвою в їх спорі, іза неутральной полоси між обома країнами.

Польський міністер заграничних справ, який вислав до совітського правительства ноту з відкиненням пропозиції, обстоює, щоби польсько-литовський спір полагодила "Ліга Націй".

Росія не признає рішення аліантів в справі Мемеля.

МОСКВА, 24. лютого. — Совітська Росія заявляла проти рішення аліантів в справі Мемеля.

Чічерін вислав ноту до Англії, Франції, Італії, Німеччини, Польщі і Литви, в якій заявляє, що совітське правительство не буде признавати рішення аліантів в справі Мемеля та що воно в будучности предложить рахунок за втрати, які Совітська Росія потерпить з причини такого вирішення справи.

Чічерін вказує, що рішення аліантів є великою небезпекю для мира в східній Европі. Він висказує надію, що аліанції змінять своє рішення і отворять наново переговори при співучасті совітських представників.

Совітське правительство зажадало також, щоби російським торговельним кораблям був признаний свободний відъезд до Мемеля.

Мемель являється головним портом для вивозу дерева з Росії.

НОТА Ю. ЧІЧЕРІНА ДО ЛИТОВСЬКОГО КАБІНЕТУ.

ПАРИЖ, 21. лютого. — Тут одержано копію ноти совітського міністра заграничних справ Чічеріна до литовського правительства, яка вважається доказом, що Росія намагає Литву не признавати рішення "Ліги Націй" в граничних спорах між Польщею і Литвою. Нота між иншим говорить:

"Територіальний спір між Литвою і Польщею, згідно з III. артикулом Рижського договору, повинен бути наладаний безпосередню між Литвою і Польщею. Виступ якось третьої сторони противиться тому договору. Ця інтервенція є тим серйозніша, що тою третьою стороною є так звана "Ліга Націй", тобто спілка деяких держав, які не признають радянськї републики, а яка знаходиться під безпосереднюю контролею правительства, які доси не занекали своєї ворожої акції супроти тих републик."

Бачить загрозу для мира.

"Згідно з названим артикулом Рижського договору наладання вського територіального спору між Польщею і Литвою входить в життя тільки при порозумінню правительства тих країв; отже означення нової границі між Литвою і Польщею, як також означення якоїнебудь лінії в неутральной полосі може відбутися лише при згоді обох сторін. Знехтування тих засад буде велим важною справою для мого правительства, бо в тім міститися небезпека для світового мира, в якій радянськї републики є безпосередню заінтересованими."

С.С.Р.Р. не признає "приналежности" Східної Галичини до Польщі.

Польська преса жалеться, що заступник Чічеріна Літвінов видав обіжчик до провинціальных комісарів, де пише, що втікачі зі Східної Галичини не мають права до репатріації, бо радянськї уряд не признає принадлежности Східної Галичини до Польщі.

СВЯТКОВАННЯ П'ЯТИХ РОКОВИН ЧЕРВОНОЇ АРМІИ.

МОСКВА, 24. лютого. — Москва червоні сьогодні від прапорів з приводу святкування п'ятих роковин Червоної Армії. Святочна програма включає спеціальні вистави і театральні представлення.

Голова Центрального Виконавчого Комітету Калінін говорить в "Известиях", що армія, зроджена серед революційних забурень і атакована безвинно смертельними ворогами в перших роках свого існування, стає з кожним днем сильнішою.

Лев Троцький видав красочний наказ до армії, в якій подає огляд її історії та говорить так про її будучність:

"Червона Армія буде помешуватися в міру заникання звишаю приношення жертв в людях, але що з бігом часу ненависть наших ворогів не помешується, тільки зростає, і що вони лише ждуть нагоди, щоби завдати нам смертельний удар, армія мусить бути. Ми бажаємо мира з нашими ворогами, але ворог може кинути нас у війну кожної хвилини. Червона Армія є перша в світі, що вступає в боротьбу за глобальніх проти глобальних. Совітська Росія є кріпостою світової революції. Серця всіх робітників звертаються до Москви."

Троцький радить приготовитися до війни.

ЛОНДОН, 23. лютого. — Зі Штокгольму доносить до "Сентрал Нюс", що на відбувшімся вчора надзвичайним засіданню ради народних комісарів в Москві Троцький заявив, що війна є тепер конечністю (?) для Росії і вона мусить спрямувати тепер цілу свою енергію на продукцію воєнного матеріялу. Він сказав, що положення в Рурщині чинить війну неминучою.

Совнарком прийняв пропозицію Троцького, щоби помешувати всі публічні видатки до мінімуму і працювати з усіх сил над продукцією воєнного матеріялу.

РОЗПОЧАТТЯ КОМУНІСТИЧНОГО ПРОЦЕСУ В ЛУЦЬКУ.

ЛЬВІВ, 4. лютого. — На днях зачав ся в Луцьку великий процес комуністів. На лаві обвинувачених посаджено 80 комуністів, згрупованих в організації "Закордон". Головний обвинувачений "Антін Марцін-кевич, б. студент київського університету, років 23. Решта немолоді люди з робітничих і селянських кругів. Частина з них 27 ззнає з вільної стопи." До розправи покликано 22 адвокати з Луцька, 4 з Варшави, 1 зі Львова і кількадесть свідків. На приказ прокуратора увязнено на час тревання процесу всіх відповідальних з вільної стопи. Розправа, яка відбувається при замкненні дверей, потребає довше як місяць.

МІТІНГ ФЕДЕРАЛЬНОЇ ЮНІИ ЗАГАЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Недавно зорганізована в Вінніпегу Федеральна Юнія Загальних Робітників устроєє свій організаційний мітінг у вівторок, 6. марта, о годні 8. вечером в Лейбор Темпл, Джеймс Стр. Іст.

Ця юнія зістала зорганізована "Трейдс енд Лейбор Кавісілом" для користі тих робітників, котрих не можна зачислити до жадного спеціального фаху і котрі не можуть вступити до жадної з існуючих юній. Число таких робітників в Вінніпегу є дуже велике, а платня їх дуже мізерна, так що в більшости случаев вона не вистарає навіть на нужденний прожиток. Зорганізована в свою юнію, ці робітники можуть добитися поліпшення платні і поліпшення умов праці.

Тому обовязком всіх незорганізованих робітників є прийти у вівторок на мітінг нової юнії і стати її членами.

Тому обовязком всіх незорганізованих робітників є прийти у вівторок на мітінг нової юнії і стати її членами.

ПРИЙДІТЬ ПОБАЧИТИ ВСІМ ВІДОМУ ДРАМУ!

ВІДІЛ РОБІТНИЧ. ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 3-ГО МАРТА С. Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

всім відому драму Тогобочного в 5-ох діях з співами і танцями п. н.:

ЖИДІВКА

ВИХРЕСТКА

Драма ся написана на тлі давного конфлікту релігійних та національних пересудів і антагонізму двох народностей, вкоріненених рабіними і попами та релігійно-націоналістичними інституціями. Зміст її широко відомий і такий популярний, що не вимагає жадних пояснень. Хто коли-небудь бачив сю драму, той безперечно прийде побачити її ще раз; хто-ж не бачив її зовсім, той скористає з сєї нагоди, щоби її побачити.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ (включючи воєнну таксу).

Тикети можна набути завчасу в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

WINNIPEG MANITOBA LIBRARY

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень. В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей". Передплата на рік \$4.00 Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають ся, хіба що дописувачеві вразі зазначить, що бажав звороту своєї рукописи на случай її непоміщення та залучить поштову марку на її пересилку.

П'ЯТА РІЧНИЦЯ ЗАСНОВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ВІННІПЕГУ.

Минувшого четверга минуло п'ять літ від часу, як в Вінніпегу засновано товариство Український Робітничий Дім і приступлено до будови власного будинку. Було це 1. марта 1918 року. Шойно в парі місяців пізніше з-локальної вінніпегської організації повстало Стіваришене Укр. Роб. Дім на цілу Канаду. Таким робом п'ята річниця засновання самого Стіваришеня Укр. Роб. Дому в Вінніпегу була збігом. Тепер ми обходимо лише п'яту річницю засновання Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Але що Укр. Дім в Вінніпегу був початком цілого Стіваришеня Укр. Роб. Дому на оцім місці згадаємо коротко як про вінніпегський Укр. Роб. Дім, так і про ціле Стіваришене Укр. Роб. Дому.

Часи засновання Укр. Роб. Дому в Вінніпегу були для укр. робітників в Канаді досить надійними. Саме тоді український робітничий рух почав ставати міцно на ноги і зростати в поважну силу. Тодішній орган українського робітництва "Робочий Народ" почав виходити два рази на тиждень. Політична організація Українська Соціал-Демократична Партія з відділами по всіх містах і містечках, де жило поважніше число українських робітників — також проявляла живу діяльність. Зі зростом робітничих рідів відчувто потребу власної хати, яка служила би приміщенням як для органу, так і для тодішніх робітничих товариств, та взагалі для сходін більшого числа робітників. Ця потреба і заставила вінніпегських товаришів заснувати Укр. Дім та приступити до будови власного будинку.

Щирший робітничий загал в Вінніпегу і в цілій Канаді відкликнувся швидко на започатковане діло вінніпегських товаришів. Почали напливати фонди з ними і почала рости величав будівля Українського Робітничого Дому. Так було через парі літніх місяців 1918 року.

Та вже з початком осені того самого року ціла справа прибрала зовсім інший оборот — і то на гірше. В останніх днях вересня 1918 року повстав відомий правительственный розпорядок, яким заборонено існування Української Соціал-Демократичної Партії і її органу "Робочий Народ". В Канаді повіло духом реакції. Чекала тяжка кара (пять літ в'язниці або 5.000 доларів кари, або одне і друге) того, хто мав би у себе старе число "Робочого Народу", або якийсь документ чи предмет (прим. партійна книжочка або гузик), що вказував би на існування У.С.Д.П. В Вінніпегу і на провінції переведено у передових товаришів ревізії. А що найгірше — зі заборону "Робочого Народу" вінніпегські товариші втратили всяку зв'язь з робітниками в цілій Канаді. Треба ще додати до цього, що в той час не вдало було друкувати по українськи навіть найменших відозв чи повідомлень. Словом, між Вінніпегом а провінцією була зрівана тоді всяка комунікація.

І ось в такім часі треба було продовжити будову Українського Робітничого Дому в Вінніпегу. Стіни будинку вже кінчилися, а даху ще не було. В який спосіб можна було звернутися до робітників в цілій Канаді, щоб вони помогли докінчити розпочату будівлю? Такого способу не було. Коли додати ще до цього, що Комітет Будови Укр. Роб. Дому крився навіть зі своїми засіданнями, бо не був певний, чи членів його не арештують, то можна собі уявити, серед яких обставин довелось продовжити розпочату будівлю.

Та помимо всіх тих некорисних обставин будинок на початку 1919 року викінчено навіть в середині і розпочато в ньому працю. Такого прямо чуда могли доконати лише робітники з таким завзяттям, ширістю і посвятою, якими є українські робітники в Канаді.

В марті 1919 року одержано дозвіл на видавання "Українських Робітничих Вістей", зразу в українській і англійській мовах, і це не мало помогло в сплачуванні догв, який затягнуто підчас будови будинку. Та це не трвало навіть два місяці, бо в маю вихід в Вінніпегу генеральний страйк, підчас котрого перестали виходити "Укр. Роб. Вісті", а на Український Робітничий Дім поліції зробила два рази наїзд, причім нанесено матеріальну шкоду друкарні "Укр. Роб. Вістей" і самому Українському Робітничому Дому. Аж по двох місяцях почали знова виходити "Укр. Роб. Вісті" і робота в Українських Робітничих Дому почала йти дещо нормальнішим ходом.

Від осені 1919 р., коли вже існувало Стіваришене Укр. Роб. Дім на цілу Канаду, почався сильний зрост цього Стіваришеня. Його відділи почали завоюватися у всіх частях Канади. Сьогодні Стів. Укр. Роб. Дім є не лише найбільшою робітничою, але і взагалі українською організацією в Канаді. Воно числить 54 філій, відділів і товариств, а також має 23 власних Робітничих Домів і 3 Фармерські Доми.

На початку 1920, 1921, 1922 і 1923 років відбулися Річні З'їзди Стів. Укр. Роб. Дому, на котрих роблено перегляд зробленої праці і намічувано програму праці на слідуочий рік. З'їзди ці були рівночасно законодавчими органами Стіваришеня.

Стіваришене Український Робітничий Дім не лише контролює всі свої філії і відділи, але воно через свої З'їзди і вибрані ними Екзекутивні Комітети контролює також видавництво "Українських Робітничих Вістей", це є газети і видавані при ній книжки. Для ведення всієї видавничої діяльності останній IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Дому уповажив видавництво "Пролеткульт", яке нахотиться під безпосередню контролею Екзекутивного Комітету Стів. Укр. Роб. Дому.

При могом філіях і відділах Стів. Укр. Роб. Дому існують Робітничі Дітотчі Школи, в котрих робітничі діти вчать української мови. Щоби в цих школах велась пляномірна і систематична наука, IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Дому вибрав Центральну Шкільну Раду з осідком в Вінніпегу, яка має нагляд над всіма школами. Шкільна Рада рівнож нахотиться під безпосередню контролею Екс. Ком. Стів. Укр. Роб. Дому.

При Стів. Укр. Роб. Дому існує також Секція Жінщин-Робітниць, яка має свої відділи по цілій Канаді. Згуртовані в цих відділах товаришки робітничі проявили надзвичайну живу діяльність, особливо в переводжуванні кампаній за збиранням фондів на

такі цілі, як поміч голодуючим і т. п. В кредит жінщинам треба сказати, що в деяких случаях вони перевищують своєю енергією і завзятістю навіть мужин. Цим диям вийде орган Секції Жінщин-Робітниць при Стів. Укр. Роб. Дому "Голос Робітниць".

При філіях і відділах Стів. Укр. Роб. Дому існують також комітети для несення помічі голодуючим в Росії і на Україні, як також при них велась кампанія за збиранням фондів на поміч політичним в'язням в Східній Галичині. Не говоримо вже про те, що при філіях і відділах існують аматорські кружки, які грають представлення і устроюють концерти на різні робітничі цілі.

Філії і відділи Стів. Укр. Роб. Дому переводили також всі кампанії в користь "Українських Робітничих Вістей". Шойно в останній році в декотрих місцевостях цій роботі помагали або її цілком вели українські відділи Робітничої Партії Канади.

Коли візьмемо на загал роботу Стів. Укр. Роб. Дому серед українських робітників в Канаді, то вона кольосальна. Ця робота велась не лише на просвітньо-культурній полі, але і на політичній, особливо до часу засновання Робітничої Партії Канади. Вплив Стів. Укр. Роб. Дому на всю українську працюючу еміграцію в Канаді є великий. Це дуже добре бачуть вороги українського робітництва різні збанкрутовані, продажні інтелігенти-патріоти і вони не лише підло брешуть на український робітничий рух, але роблять навіть на нього отверті провокаційні доноси до поліції. Українські робітники зорганізовані в Стів. Укр. Роб. Дому і мають велику силу серед української еміграції в Канаді і є такою перешкодою в злодійських махінах "патріотів", що одна чорнотенета газета стало через кілька місяців про нічо інше не пише, лише про українських большевників в Канаді. Розуміється, всі "статті" тої газети є не лише до крайньої підли, але й на стільки брехливі і глумі, що инша навіть буржуазна газета стидалась би їх помістити.

В п'яту річницю засновання Українського Робітничого Дому в Вінніпегу всім філіям і відділам та доодиноким членам і прихильникам Стів. Укр. Роб. Дому треба не забувати про одну річ: про догв на Українським Робітничим Дому в Вінніпегу. Почавши від 1921 року, коли розпочато кампанію за фондами на поміч голодуючим в Приволжж, філії і відділи Стів. Укр. Роб. Дому постійно кампанії за фондами на різні цілі, тільки не за фондами на сплату догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Крім цього салю Укр. Роб. Дому в Вінніпегу видавано частю даром на такі підприємства, з котрих дохід йшов на робітничі добродійні цілі. Це відбилося дуже некорисно на У. Р. Дому в Вінніпегу.

Щоби цьому зарадити на будуче, IV. З'їзд Стів. Укр. Роб. Дому постановив перше все, щоби не відступати даром салю Укр. Роб. Дому в Вінніпегу абсолютно на ніякі підприємства. Далше З'їзд уклав план, після котрого маєтись в цім році зібрати на сплату догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу 15.000 доларів. З цієї суми на самий Вінніпег припадає 10.000 доларів, а на решта цілу Канаду 5.000 доларів. Таким робом на вінніпегський відділ Стів. Укр. Роб. Дому припадає о много більший тягар, як на філію або відділ з котрої иншої місцевості Канади. І товариші в Вінніпегу вже роблять різні приготування, щоби в протягу цього року зібрати потрібних 10.000 доларів. За приміром Вінніпегу повинні піти товариші инших місцевостей. Коли Вінніпег (з Іст Киддонан і Трансконової) зобов'язється зложити 10.000 доларів, то инші місцевості повинні дуже легко зложити по призначенні для них сотні чи по кількості доларів.

Всім товаришам треба взяти під увагу, що сплата догв Укр. Роб. Дому в Вінніпегу не є льокальною справою самих вінніпегських товаришів. Вінніпег є центром всієї роботи серед українського робітництва в Канаді і від того, чи в Вінніпегу всі справляють гладко, чи є який перепони — залежить успіх роботи в цілій Канаді. Коли вінніпегські товариші мають на своїй голові клопіт з догвом, їм руки зв'язано з иншою важливішою роботою. Колож би вони цього клопіту збулися, так вони мають вільні руки до праці на користь всего робітництва в Канаді. Тому всім товаришам по цілій Канаді треба доложити всіх старань, щоби раз збутися бодай того догву на Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, котрий треба в скорім часі сплатити. Зробивши це, товариші промостять шлях до дальшої корисної праці в Стів. Укр. Роб. Дому.

В п'яту річницю засновання Українського Робітничого Дому в Вінніпегу ми покажемо найкраще наше зрозуміння ваги нашої дорогої інституції і нашу класову свідомість, коли поможемо усунути тягар догв з Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Тож до діла, всі товариші і товаришки!

Хай живе Український Робітничий Дім в Вінніпегу!

НОВІ ЧАСИ --- НОВІ ЛЮДИ.

Не пора, не пора, не пора Грубих трутнів на плечах носить...

Польські імперіялісти при допомозі українських наймитів Петлюри, Яковца і инших вже доволі нагулялися по головах українських селян і робітників в Сх. Галичині. Ці селяни і робітники були так заколисані українськими продажними наймитами ще в австрійсько-польській буржуазній колісії, що з них можна було живцем скіру дерти і вони були-б спокійно-все зносили. Але нарешті терпєть уврався.

Зі скупеньких вістей, які нахотимо в старокраєвих газетах, довідуємо ся, що селянські хлопці в Сх. Галичині чхають на польсько-панські закони. Польська панючка клася при допомозі своїх і українських наймитів старєсь всіма силами втягнути українських селянських синів до своєї армії, яка обороняла би буржуазні порядки в Польщі, а в разі війни клася своїх молоді голови за інтереси польських імперіялістів. Польська буржуазія милиться, коли думає, що на підставі старих австрійських параграфів вона зможе видавати розпорядки і ті розпорядки будуть виконані по дайому.

Злід стареньких зниснених селянських стріх даються чути голоси:

Не пора, не пора, не пора Грубих трутнів на плечах носить...

Про це свідчать не лише скупенькі вісті зі старокраєвих часописів, але також і дисти, писані старенькими батьками, селянськими синами і доньками.

Галицькі робітники в Канаді, котрих вигнала з рідного села панська неволя, самі собою не вірять, коли читають старокраєві листи. Їм видаєть ся неможливим, що це вони читають листи з тої самої Галичини, в котрій вони родились і виростили під панськими жолубами.

Велика зміна наступила в Сх. Галичині. По словах бунтів. В однім листі з гусятинського повіту сестра лише до свого брата в Канаді між иншим так:

"Люди говорять, що буде нова війна. В нас посевтирували всіх молодих хлопців, але до цієї пори це ані один не пішов до війська. Всі хлопці тайно з'організувались і рішили не йти."

Прийшли польські жовніри до села, щоби забрати хлопців силою, але хлопці одні повтікали до лісів з револьверами і стрільбами, а другі на Радянську Україну і там готують ся до війни проти всіх панів.

Вже досить гнутись під панським ярмом! Всі люди говорять, що на весні шось буде нового. Може знов червоні прийдуть. Коби якнайскорше прийшли і зробили всему конець."

Ось так явно і без боязни перед буржуазною цензурою пишє селянська донька, котра завдеду научилась читати і писати.

"Вже досить гнутись під панським ярмом!"

Чисто класовий вислів. А таліт адержатись при владі, то вона сама випroduce сотки тисяч нових Мельничуків і Шереметів, нових героїв-борців за освободження робітничої класи, які докінчать розпочату погібними революціонерами роботу.

Живемо в переходовій добі від капіталістичної диктатури до пролетарської. Живемо в нових часах, а нові часи виторили нових людей.

Українські селяни і робітники в Сх. Галичині вже добре попекились і на Петлюри і на Петрушевичови, і на Пласудському і на Войцеховському — більше в їхні "спасєння" не вірять. Вони вірять лише в свої власні сили і в сили всего революційного пролетаріату.

Коли польська буржуазія вживає свою останню годину. Подує зі сходу вітер і селяне та робітники Галичини стануть господарями на своїй "не своїй" землі, та почнуть будувати нове життя на нових соціальних основах.

ХТО ТАКИЙ СТЕПАН МЕЛЬНИЧУК?

Геройська смерть червоних Українських Січових Стрільців-повстанців т.т. Мельничука Степана, Цепка Івана і Шереметі Петра — не дає спокою нашим "патріотам" так в Європі, як і в Америці. За всяку ціну і ріжними способами крикливі "патріоти" намагаються переконати публічну опінію, що розстріляні повстанці були теж українськими жовтоблакитними патріотами, а ріжні сектанські органи, як "Америка", "Канадійський Радок" і т. д. нарікають, що "з порядних-побожних людей зробили большевників і невірів". Ми не будемо кричати і похвалятись, що полягли революціонери були близи нам, чим "свободним" і иншим націоналістам, — але нехай їх переконає точний підпис одного листа тов. Мельничука до сестри, писаного ще з Радянської України. Ось він:

Бердичів, 16. VI. 1922 р. Найдорожжє Марійко!

Щирий привіт Тобі з далекої Радянської України. З тої України, про котру ми ще малими мріяли. Та чи сподіваєшся ми тому? Вісім років, що Україна без хлопца і панка, про яку писав Шевченко, стане доконаним фактом. Правда, ми мали надію, що Україна буде, але яка вона буде, цього ми не знали.

Ми мріяли про Україну з гетьманами, козаками з синими та червоними жупанами. Ми мріяли про її славне минуле. І ми були такі наївні, що хотіли повернути їй історію зливо, або принаймне оставити її. Ми наивно хвалили все старе, захоплювались ним, нарікали на сучасність, а про будучність навіть і не думали. Ми не розуміли того, що минуле ніколи не вертається, що розвій людства йде непереможним ходом вперед і що історію творять не люди, не ідеї, до яких люди стремлять, а економічні відносини. До визвольної боротьби українського народу ми ніколи не підходили з наукової точки погляду. Ми хотіли вільної України, але як до неї дійти, якими шляхами і як вона має виглядати, ми не знали, і не могли знати, бо ніхто нам цього не сказав. Нас впевайли нашічителі і попи, що капіталістичний лад з його несправедливим поділом багатств, з його приватною власністю і наємною працею та релігією є стабіль і незмінний, і що инчий лад неможливий.

Велика Соціална Революція 1917 року в Росії і на Україні, переструла догори корінем стару царську імперію. На розвалинах старого, тгнолого капіталістичного ладу, виросла пишна квітка: — "Радянська Україна". Чотири роки люта хуртовина надавала тій квітці свободу розвиватись. Вороги старались знищити її, оклеветати, обкідати болотом. Та це не помогло їй. Чудова квітка "Радянська Україна" перебула люто хуртовину а вороги її згинули, як роса на сонці і український робітник та селянин дістали змогу сповнити заповіт Шевченка. Піврашии крайно і окропиви волю кровю своїх експлуататорів, вони побудували Україну без хлопца і без пана. Правда, не цілій Україні судилося скинути своїх тиранив. Наша Галичина ще дальше стоїть під шляхетським ярмом. Та початок до її визволення вже зроблений. Революція в Росії і на Україні це лиш початок великої світової Революції. Капіталістичний лад до-

Сх. Галичині зможе ще парі літ адержатись при владі, то вона сама випroduce сотки тисяч нових Мельничуків і Шереметів, нових героїв-борців за освободження робітничої класи, які докінчать розпочату погібними революціонерами роботу.

Живемо в переходовій добі від капіталістичної диктатури до пролетарської. Живемо в нових часах, а нові часи виторили нових людей.

Українські селяни і робітники в Сх. Галичині вже добре попекились і на Петлюри і на Петрушевичови, і на Пласудському і на Войцеховському — більше в їхні "спасєння" не вірять. Вони вірять лише в свої власні сили і в сили всего революційного пролетаріату.

Коли польська буржуазія вживає свою останню годину. Подує зі сходу вітер і селяне та робітники Галичини стануть господарями на своїй "не своїй" землі, та почнуть будувати нове життя на нових соціальних основах.

Гіркий досвід 19-го і 20-го року отворив мені очі. Переворот в падолісті 1918 р. не дав селянам Галичини того, чого вони сподівались. Вся користь з перевороту дісталась нашим галапасивим політикам, котрі провалившись зі своєю політикою в Галичині і на Україні, оставили нашу гошу босу і хору армію на Україні, а самі вдали за границю і чекають там аж станеться чудо і антант віддасть їм владу над галицькими селянами і робітниками. Ми Галичане-емігранти на Україні се дуже ясно бачимо. Але Ви, що живете цілий час в Галичині, не бачите ясно намірів "наших" політиків. Ви засліплені національною боротьбою з Польками, вірите їм. Ми Галичане-емігранти пізнали вже всю підлість та шахрайства наших галицьких провідників 1919 р. і куємо тут на Україні проти них зброю. Як би там політичні відносини в Галичині не мінялись, горожанська війна у нас неминуча. І на це треба бути готовим.

Найдорожжє Марійко! В кількох словах я висловив Тобі свої політичні погляди. Не знаю, яку еволюцію в політичних поглядах пройшла Ти за останні роки, але все таки я думаю, що Ти менше брала участі в політичній життю, менше ним цікавилась і тому думаю, що мій лист Тебе в першій хвилі зливує. Я певний, що Ти і взагалі всі наші думали про мене зовсім иніаке. Розуміється, я не хочу нікому надиктати своїх поглядів і радити, щоби хтось думав так само, як і я. Але я хотів-би ближше пізнати твої погляди і взагалі погляди галицької інтелігенції на теперішній стан речей. Якого виходу шукає галицька інтелігенція з теперішнього політичного положення? Чи все ще орієнтується на Захід? Чи все ще стоїть на службі політичних спекулянтів? Які Твої погляди на революцію в Росії і на Україні? Як Ти представляєш собі Радянську владу?

Ось на такі питання, о скільки це не справить труднощі, відповідь мені. Хотів-би я більше поділитись з Тобю з своїми поглядами, та в листі все одно не можна всего сказати, бо не стаєлоб і паперу. Але я думаю, що скоро вдасться мені прихитати на кілька днів до дому і тоді поговоримо багато-багато.

Пиши частіше до мене і подай свою адресу, щоби я не писав на Пядики. Пиши про життя в нашому селі Пядиках. Як там існують тепер організації? Чи є "Січ", "Прогвіта", "Сільський Господар"? А хто тепер в Пядиках має найбільший вплив? Яка партія? Чи Ти береш також яку участь в громадським життю?

В листі пишуть мені, що всі здорові і під листом підписують "тата і мама", міжтім, коли я вже довідався, що мама моя померла в марті 1920 р. Не знаю, чому мене в той спосіб хочуть обманювати? Чи автори того листа уважають мене ще за дитину і не хочуть занадто вразити тою вісткою? Розуміється, що вістка про смерть матері мене сильно вразила, але я, як матеріаліст,

маю ще на стільки розуму і сил духа, щоби її пережити. Де є Анна Гаєва? Попроби її, щоби дещо написала до мене. Вона певно вже дещь виїхала заміж і стала панєю, то й не схоже написати до такого пролетаря, як я. А що наша Нуська робить? Певно вже скоро виїде заміж. А Славко і Микошка також вже дещь повиростали. Я певно і не пізнаю їх, як прийду додому. Скажи їм, що як будуть добре вчитись, то візьму їх колись на Радянську Україну.

Жду відповіді з великою нетерпеливістю.

Здоровляю шире всіх.

С. Мельничук.

Думаю, що до цього широго листа не потрібно коментарів і я не даю їх. Нехай він буде належним аргументом для всіх тих, що після героїської смерті ідейного комуніста-революціонера топчуть Плого ідеали ногами і для власної рекаміи гідко плягувають Великого Борця.

М. Ірчан.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

4. марта 1901 р. відлучення синодом Льва Толстого від церкви.

4. марта 1920 р. Всеукраїнський зїзд земельних відділів в Харкові.

4. марта 1877 р. "процєс 50" за пропаганду між селянами й робітниками; більшість заслана на каторгу до Сибіру.

5. марта 1906 р. Оголошення установлення Державної Думи.

5. марта 1920 р. визнання Верховною Радою прав Румунії на Бессарабію.

6. марта 1880 р. повішено І. Молодецького за замах на Лоріс-Мелікова.

6. марта 1919 р. святочне засідання В.Ц.В.К. в честь III. Інтернаціоналу.

6. марта 1919 р. Третій Всеукраїнський Зїзд Рад виробив конституцію й накреслив головні принципи військової, земельної й харчової політики.

6. марта 1920 р. початок війни з Польщею.

7. марта 1848 р. початок "лютевної" революції у Франції.

7. 1919 р. заложення III. Комуністичного Інтернаціоналу.

ЗАКЛИК КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ ДО 2 І 2½ ІНТЕРНАЦІОНАЛІВ.

Виконком Комінтерна й Виконавчє Бюро Профінтерну звернулися до 2 і 2½ Інтернаціоналів та до Амстердамського Об'єднання Профсоюзів з таким закликком:

"3 огляду на загрозливий стан в Європі, який може впасти на робітничу класу новими нечуваними бідами, з другого боку — з огляду на ваши ухвали в Гадзі щодо загального страйку в випадку небезпеки війни, — пропонуємо негайно розпочати переговори про об'єднання акцію для попередження нової війни. Просимо негайної відповіді до Москви й одночасно інформації через ЦК. німецької комуністичної партії, французської компартії й Унітарної конфедерації Праці у Франції".

Пиши частіше до мене і подай свою адресу, щоби я не писав на Пядики. Пиши про життя в нашому селі Пядиках. Як там існують тепер організації? Чи є "Січ", "Прогвіта", "Сільський Господар"? А хто тепер в Пядиках має найбільший вплив? Яка партія? Чи Ти береш також яку участь в громадським життю?

В листі пишуть мені, що всі здорові і під листом підписують "тата і мама", міжтім, коли я вже довідався, що мама моя померла в марті 1920 р. Не знаю, чому мене в той спосіб хочуть обманювати? Чи автори того листа уважають мене ще за дитину і не хочуть занадто вразити тою вісткою? Розуміється, що вістка про смерть матері мене сильно вразила, але я, як матеріаліст,

НОВА КОМЕДІЯ!

Вже виїшла з друку і продаєт ся дуже гарна комедія в трох діях Стен-А-Зан-ого п. н.

ЯК СВІТ ПІШОВ ДОГОРИ НОГАМИ

Надаєт ся до вистави навіть на малих сценах. Спеціальних декораций не вимагає. Ціна 25 центів.

Замовлення слати до: Ukrainian Labor News

Cor. Pritchard & McGregor

Winnipeg, Man.

ПОЛІТИЧНІ БАНКРОТИ.

(Продовження.)

В Києві зібрався трудовий конгрес! Великий момент — коли зібрався перший раз поневолений народ і мав сказати — я з Революцією, або проти неї — я за свободу чоловіка і боротьбу за працю з капіталом!

Голова конгресу — вождь українського пролетаріату в Галичині, соціалдемократ Семен Вітик. Зібрання, велике зібрання робітничо-селянського народу.

По інструкціях чорносотенного, г.с. українського уряду Др. С. Голубовича і Др. Ев. Петрушевича, під проводом "радикала" вождя української радикальної партії Дра Льва Бачинського, ця українська конституанта розбита: — **Голосами галицької делегації здобувається більшість — при ниті, оголошена війна проти більшовиків, проти революції.**

Злука українських земель, проголошена святочно на старій Софійській Площі, з мольбами, іконами і великою крикою, стається фразою кишеною масам робітників і селян України.

На ділі — розкол — історично кінцеве розкоління.

Трусі і міщани, тонкі інтелігенти не могли іти з масою, що хотіла землі і заводу. Це було за багато для людей, що хотіли бути хазяїнами УНР.

Для них не лишалося б нічого...

В цьому часі славний галицький Пемонт творив не на жарти державу.

Недавні вірні лакеї Габсбургів не могли погодитися з думкою, що Відня не стало!

Австрійсько-угорська монархія розпалася в кількох страшних, бурливих днях...

І цей сам Петрушевич, що кілька місяців тому назад, закликав в австрійському парламенті, що Україні хотять тільки автономної Галичини, Буковини, і Півні. Угорщини, під натиском мас — признає в Нац. Раді в Станиславові "de jure", злуку Гал. Землі з Україною, але фактично на Збруччю ставить кордон жандармерії і організує під командою ген. Лайдера фронт на Збруччю проти більшовиків, проти цих Тарашанців, Полтавців, Богунців, що громили і гнали з України Петлюру і др. "патріотичну публіку", і хотіли освободити селян і робітників Галичини, хотіли допомогти їм в боротьбі з польською шляхтою і "демократією" Падеревських і Пласудських.

І отже наближається час нечуваного в історії, небаченої в історії світа злочину і ганьби.

Робітник і селянин України купається в крові, Україна вється в дикій боротьбі за своє самоозначення. Провалила Німців і Скоропадського, прогнала патріотичну банду Петлюри, разом з Директорією і др. братією, загнала їх в Кам'янець на Поділля. Героїчні ради Гал. Армії, що мусили уступити під наступом польсько-французької армії генерала Галлера, в наслідок "успіхів" державної, патріотичної роботи Національної Ради в Станиславові з президентом Др. Петрушевичем і головою Ради Нар. Секретарів др. Голубовичем, уступають на Україну.

В Кам'янці Подільському має закінчитися велика лютерія.

Дайте: франків, фунтів, доларів на боротьбу з робітниками і селянами України, кричать українські патріоти з Директорією і Петлюрою, як голую.

Добрий і денівський рубель — торгує Др. Евген Петрушевич. І проти революційної України — два союзні українських патріотів!

Один — чиновника земської управи — з шляхетською Польщею, в демократичних формах Падеревських, Пласудських, Дашинських.

Другий — адвокат з роду, оборонця бідних і поневолених — з представником і спадкоємцем царської Росії, символом чорної реакції і насильства двоголового царського орла — Денікіном!

Патріотизм і героїство українського громадянства видивляється у найкращій, в найбільш чистій, наочній формі.

Договори заключені, і оба вожди залишають тисячі обдурених ними селян і робітників (в момент кризи і катастрофи), на долю судьби і самі втікають зі сцени:

1) Петлюра в Варшаву, до друга і приятеля українського народу — соціалдемократа і штабскапітана Пласудського.

2) Др. Петрушевич — президент і диктатор — до старого, любого і дорогого Відня, в котрому так тарно жилося за часів доброго, старенького царя Франца Йосифа.

Подібних "кльовнів, жалких жуликів і злочинців" — не має приміру в історії ні одного народу світа.

І чому знову відкривати, ще недавно минулі карти історії, про що пригадувати ці свіжі ще у пам'яті картини ганьби і стиду?

Цей так добре звісні і відомі, історичні події! Це потрібно тому, що і сьогодні, коли робота цих людей і заслуги діджидаси належної оцінки, все ще вони продовжують, під флагом національної і патріотичної політики, дурити людей, все ще знаходяться наївні невідомі і дурні, що вірять, чим довким і остроумним політичним спекулянтам.

Розуміємо, коли признає цю публіку частину української т.зв. інтелігенції. Цей "земляки" одної класи, свої люди, які сподівалися таким способом і при допомозі цих людей, уділити економічні умови свого життя, взяти в свої руки державно-політичну владу над українським народом.

Ми хочемо звернути увагу широких мас робітників і селян, що наколи здійснилися б надії і плани Петлюри і Петрушевичів, Центральної Ради в Києві, і Національної Ради в Станиславові (з 1918 і 1919 року), Україна була б сьогодні такою самою колонією антант або зах. європейського капіталу, як є ними Польща, Румунія, Чехословаччина, Греція, "велика Германія", і всі другі краї Європи, з винятком Союзу Радянських Республік.

З цим нещасним логічним прикладом історії, з цим життєвим фактом треба числитися, треба його взяти як дійсність, на якій кожний здоровий чоловік буде і розвиває свої політичні плани на будуче.

Безпосереднім товчком, причиною написання цієї статті, є матеріал поміщений в "Укр. Роб. Вістях", з засідань Нац. Ради в Відні 1922 р. (червень). Там "ідеолог" Др. Петрушевича, б. радикал і політик УНР, відомий Др. Осип Назарук, мав відвагу говорити: "Диктатура (Петрушевича) за пізно злучилася з Денікіном!"

Ви чуєте — товариші робітників і селян!

Ви чули, чим була денікінщина на Україні і Росії? Ви чули про історію Донбасу з часу Денікіна, чули про подвиги царських генералів, офіцерів в часі їх панування на Україні?

Ви чули про погроми, насильства і "карательні отряди" денікінських бандитів?

Ви чули про їх відношення до українського питання?

І в своїм "ідеалізмі", наївності, а в дійсності зі широким запеклого злодія-професіонала, цей "політик" каже, що диктатура: запізно злучилася з Денікіном!

Ми переживали в історії України всякі зради, всякі ганблячі події і діла нашої "руководячої політичної касті", але такої широти і такого союзя як з Денікіном, в історії України не було.

(Кінець буде.)

ВІДОЗВА ПРЕЗИДІТ В.Ц.В.К. ДО НАРОДІВ ЦІЛОГО СВІТА.

До народів цілого світа! Військо імперіалістичної Франції увійшло до Рурської країни. Сердце промисловості Німеччини захвачено ружомними руками грабіжників. Німецькою народів знову нанесено тяжкий удар. Європа знову стоїть перед загрозою нової жорстокої війни. У цей критичний момент Робітничо-Селянська Росія не може мовчати. Вірна своїй постійній боротьбі проти імперіалізму і своїй постійній захисті права народів на самоозначення, своїм закликом до розброєння вона і на цей раз піднімає свій голос обурення проти злочинного уряду Франції. 5 років назад чотиріхразова імперіалістична війна скінчилася ганебним Версальським миром. Цей мир перед усім світом отверго виявив лицеміство державних людей антант. Підчас війни вони урочисто запевняли всі країни і народи, що провадять боротьбу за інтереси волі та за права націй на самоозначення. Коли війна скінчилася, вони зразу забули свої обіцянки "шухетних проповідників", вони з'їхали до Версалу і диктували переможений Німеччині ще нечувані в історії мирний договір, який безумовно доказав, що державні діячі антант думають не про волю, а про поневолення, не про самоозначення націй а про жорстоке пригнічення їх.

Силою відноять від Німеччини низку провінцій, позбавляючи її засобів оборонитися. Версальський договір відняв у неї майже всю торговельну флоту, одну третю з її вугільної промисловості, 3/4 її залізної руди, поклавши на плечі німецького народу величезний тягар репарацій, себто виплати грішми, вуглям, товарами й повернення за руйнуваннями, спричинені війною у Бельгії і Франції.

Версальський мир став тяжкими ланцюгами для німецького народу і віддав його на подалу імперіалістичній Франції. Версальський мир затвердив панування ненависті між народами Європи і утворив у Європі економічне та політичне безладдя.

Робітничо-Селянська Росія в свій час рішучо протестувала проти жорстокого божевільного Версальського миру, пророкуючи тяжкі наслідки для Європи і для всього світа, коли його буде переведено в життя. Пророкування цілком збулися.

4 1/2 років, які пройшли після підписання Версальського миру, були роками ворожнечі між народами, яка не припинялася, роками безперестанного збільшення озброєння і неслухняного розпаду європейського господарства. Але сучасному урядові капіталістичної Франції вдалося мало навіть й Версальського миру.

У своїй невпинній жадої захвату вона руйнувала той самий договір, який було утворено з її ініціативи, щоб задушити німецький народ. Імперіалістична Франція кинула меч на вагу історії і взялася до воєнної окупації важких промислових країн Німеччини. Тим самим імперіалістична Франція звляла на себе тяжку відповідальність за всі наслідки цього нахабного і божевільного насильства.

Але не тільки імперіалістична Франція — союзники теж могли пошкодити злочинству і не пошкодили. Вони, або беруть активну участь у захваті Рурської країни, або зрадницьки умили руки, обмежившись словесним протестом і демонстраціями, які не мали наслідку. А тому вони теж винні у цьому злочинстві. Відповідальність за те, що творилося і твориться, несе не тільки керуючий Париж, і несуть також й керівники Лондону, Риму, Брюсселі і Токио. Суверенітет німецького народу порушено. Право німецького народу на самоозначення потоптано ногами. Зруйнованому народному господарству Німеччини нанесено знов тяжкий удар. Жорстоке жebraцтво і нечуване пригнічення загрожую трудящим масам Німеччини, а всій Європі збільшення економічної руйни. Увесь світ знову під загрозою війни. Іскри силують ся на пороховий погреб, утворений у Європі Версальським миром.

У ці рішучі дні Робітничо-Селянська Росія знову піднімає свій голос обурення проти божевільної політики імперіалістичної Франції. Знову протестує проти пригнічення прав німецького народу на самозначення. Знову з особитою енергією вона застерігає народи світу від загрози війни й кровопролиття, що нависли над Європою.

Народи Європи! Справа миру під смертельною загрозою. Доля світа у ваших руках.

Голова В.Ц.В.К. Калінін.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

Телеграма з Бохума, міста в Рурській окрузі, окупованім французькими військами, доносила кілька днів тому назад таке:

"Французькі війська стріляли в товпу Німців з карабінів, наладавалих пистями набоями. Двох Німців убито і кількох тяжко ранено."

Французи дуже гарні люди, однак з тими набоями якась непорядна година.

Англієйські археологи відкопали в Єгипті мумію фараона Тут-анк-Амена, похороненого три тисячі літ тому назад.

Один з послів в англійським парламенті зробив з приводу цього запит англійському правительству, чи не отримало воно це просьби від єгипетських археологів на позволення ім розкопати гроби англійських королів.

Кажуть, що англійське правительтво прийняло цей запит як шутку.

Вони то може і шутка, але... але хто його знає... може прийде час, що археологи будуть розкопувати гроби королів цього "культурного" світа, а не тільки єгипетських.

Один з професорів каліфорнійського університету заявив, що 7.000 студентів того університету після укінчення "студій" підуть працювати бігом, або смакати ялиця в кухні. Сімдесят процент всіх американо-американських студентів, на основі звіту того професора, більше інтересуються танцями, чим наукою, більше інтересуються своїми ногами, чим головами.

Винігетська "Free Press", помістивши заяву того професора, звертає увагу на те, що освіта коштує Злучені Держави і Канаду величезну суму грошей.

Взявши на увагу заяву професора каліфорнійського університету і замітку "Free Press" і додавши до цього те, що студенти американських університетів йшли організованою скебувати підчас зєлізно-дорожної страйки в Злуч. Державах — виходить, що держава на свій кошт виховує в університетах капіталістам страй колами.

Нехай живе освіта!

Бєлі-б так той професор був Українець і сказав так про українських студентів, то редактор "Укр. Голосу" назвав би його лянчаром.

Кажуть, що молодіж в школах найкраще асимілюється. Вона і правда.

Підчас патріотичного "всенародного" (з фіктивним Мислославом Сичинським на чолі) з'їзду в Саскатуні в 1918 році присутні були свідками цікавого "культурного" вибірку бурсаїк, вихованців свистунів своєї бурси в Саскатуні.

Перед розпочаттям концерту зібрався на сцені бурсаїк — мешкі, більш і ще більш. Вибігли вони на сцену, понаязували якоюсь дикою мовою, перемішували між собою і нараз по барачному зложили до купи свої голови і дикими голосами закричали:

"Ту! ту! Ра-ра-ра! Бурса, бурса Са-ска-тун! На-сто-я-тель дан Сви-стун! Ту! ту! Ра-ра-ра!"

Чи це асиміляція, чи тільки малювання?

От ліпше мовчати, а то Рипшидда готова ще розсердитися.

Щось від довгого часу не чути нічого про нові провокаторські доноси патріотично-любобожних донощиків (українського походження) на діточі шкільні при Ст. У.Р.Д. Кажуть, що з приводу цього Рипшидда з "Укр. Голосу" обби-гала всі безліччя приличних готелів, порвала на собі синьожовту бляку, випила в безтямні фляшину атраменту, зірвала з ноги панчоха і кинула нею в секунд-редактора і... бодай не казати.

Боже Україну спаси!

Вже з місяць не заглядав до "Укр. Голосу". Не було часу.

ЖЕНЩИНИ-РОБІТНИЦІ ЧИТАЙТЕ І ЯК НАЙДАЛЬШЕ ПОШИРЮЙТЕ СЕРЕД ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ
свій місячний журнал

Голос Робітниці

який містить цікаві статті про рух серед женщин-робітниць в цілому світі, популярні наукові статті, відповідання, вірші і т. д.

Передплата вносить: на рік 1 долар; на піврік 60 цт.
Поодинокое число 10 цт.

Предплату і замовлення належить слати на адресу:
THE VOICE OF WORKING WOMAN
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

КІЛЬКО НІМЕЦЬЧИНА ЗАПЛАТИЛА ДОТЕПЕР АЛІАНТСЬКИМ ДЕРЖАВАМ.

БЕРЛІН, 21. лютого. — Вчора опубліковано перший урядовий обрахунок з того, скільки виплатила Німеччина антанті на підставі мирного договору від листопада, 1918 до вересня 1922 р. Ті репарації представляються в слідуючих цифрах:

5,600,000,000 золотих марок в царській і державній майні на забраній антантою території; 1,000,000,000 марок в майні в басейні Саари; 1,900,000,000 марок в невійськовій майні, яке остало на німецьких боєвих фронтах; 2,300,000,000 в земляних і мостах над Реном; 6,000,000,000 в кораблях; 2,300,000,000 заплачено вуглем і коксом; 11,700,000,000 в німецькій майні за границю; 8,600,000,000 в претенсіях Німеччини, переписаних на її бунівших союзників; 2,700,000,000 в готівці; 3,500,000,000 в інших виплатах готівкою і в натурі.

Це робить разом 45,000,000,000 золотих марок. До той суми треба додати слідуючі втрачені, які мала Німеччина при виконанні постанов мирного договору: 1,400,000,000 золотих марок за видачу воєнних кораблів не включаючи флоту в Скепе Фло; 6,300,000,000 за німецькі розоруження; 2,700,000,000 за індустриальне розоруження, і 500,000,000 за внутрішні видатки.

Це підносить загальну суму на 56,500,000,000 золотих марок, що рівняється сумі 282,500,000,000 паперових марок, рахуючи 20,000 марок за долар.

В цей рахунок не є включена вартість Алязії і Лютарингії та німецьких колоній. Коли взяти й їх на рахунок репарацій, то Німеччина заплатила доси антанті звиш 100,000,000,000 золотих марок.

СПРАВА ВИЗНАННЯ РОСІЇ В АМЕРИКАНСЬКИМ СЕНАТІ.

ВАШИНГТОН, 22. лютого. — Вчора пополудні відбулась в сенаті довга дебата над справою признання російського правительтва. Ви викликав сенатор Бора, накликаючи на становище американського правительтва супроти Росії та апа це, що воно доси не признало совітського правительтва. В обороні уряду виступав сенатор Лодж і твердив, що є достаточні причини, чому не можна признавати Росію. Сенатор Джан Шарп Вільямс піддержував погляди сенатора Бора і казав, що теперішнє російське правительтво повинно бути признане.

Сенатор Лодж, відповідаючи сенаторови Бора, казав, що Америка не може признавати Росію поки не буде мати якоїсь певності, що совітське правительтво є спосібне до міжнародних зносин і буде придержуватися заключених договорів.

Сенатор Бора опирав ся на тім, що признання Росії не було одобренням радянської форми правління; що це є справно російського народу рішення про форму правління, та що теперішня політика Америки супроти Росії є нерозумна і небезпечна.

Він казав, що антант і Злучені Держави, виймаючи з під закона Росію і Німеччину, в-

ТІЛЬКИ ЩО ВИЙШЛИ З ДРУКУ ДВІ НАУКОВІ КНИЖКИ:

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ КАРЛА МАРКСА
Книжка має 328 сторін друку і розділена на три головні частини:

1. Товар, гроші, капітал. — 2. Надвартість. — 3. Заробітна плата і дохід з капіталу.

Ці частини знова поділені на кільканадцять розділів.

Завданем сеї книжки є — познайомити зі змістом "Капіталу" тих, які не мають часу або засобів, щоб його студіювати, а також вона улаштить студії тих, котрі студіюють "Капітал".

Економіка править світом і тому кожний робітник повинен знайомитися і студіювати економічні науки.

Ціна книжки \$1.00.

ЯК ПОВСТАЛА РЕЛІГІЯ І ВІРА В БОГІВ

Написав Гайрїх Кунов.
Книжка має 180 сторінок друку.

ЗМІСТ:

1. Новіші досліди релігії. — 2. Як повстали ідеї про духів і богів. — 3. Початки почитання духів. — 4. Від почитання духів до почитання тотемів і праїдлів. — 5. Сотворене світа. — 6. Небо і пекло. — 7. Почитання праїдлів і жертва праїдлам. — 8. Від почитування праїдлів до культури природи. — 9. Останки культу духів і праїдлів у старо-індійській релігії. — 10. Як Ілард з племенного праїдліва бога став богом природи?

Самі наголовки розділів вказують на те, яку наукову вартість має ся книжка. Не вуйте з релігійою фразами, а докажите її дійсне значіння, на підставі строго-наукових дослідів і фактів. В сьому вам, якраз допоможе ся книжка.

Ціна книжки 50 центів.

Замовлення шліть на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

Не забувайте також про пресовий фонд однієї української робітничої газети в Канаді!

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вістях"

